

14. szám.
Április 4. 1874.

Megjelenik minden **szombatnapon** másfél iven sokféle képekkel ellátva.
Előfizetési ár: Egész évre jan.—dec. 8 frt 6 hóra 4 frt. 3 hóra 2 frt.
Előzethetni minden postahivatalnál és könyvtárnál. **Kiadó-hivatal:** Pest, barátok-tere Athenaeum-épület. **Hirdetések díja:** 4 hasábos nonpareille sor 10. kr.
Hirdetések felvételnek: Az I. nemzetközi hirdető-sí irodájában **Láng Lipót és társa, Budapesten.** FÜRDŐ-UTCZA 1. sz. a.

XXVI. kötet.

HOL VAN SAS PÁL?

Elbeszélés, írta KAKAS MÁRTON.

SAS PÉTER derék gazdag ur egy kis városban.

Gazdagságát szorgalmával, tudományával, szerencséjével és takarékoságával: tisztességes uton.

S minthogy az a józan életnézete van, hogy utódai szinte ezen az uton szaporítsák majd az egykor rájuk maradandó gazdagságot, annál fogva legidősebb csemetéjét, Pál urfit felküldé Münchenbe mérnöki tudományokat tanulni.

Mikor utra bocsátá, így szólott hozzá:

»Nesze fiam ezer forint; ez egész esztendőre való költséged. Mikor engem az apám felküldött a debreczeni kollégiumba, adott a markomba tizenhatszáz garast. S lett belőlem Sas Péter. Te kapsz ezer forintot. Hát belőled mi lesz?»

Az lett belőle, hogy három hónap mulva jelenté Pál urfi a levélben, hogy elfogyott a pénz.

Péter ur erre azt válaszolta: hogy »nekem pedig olyan levelet többet ne küldj, a melyben azt írod, hogy elfogyott a pénz.«

Jól van: hát aztán kilencz hónapig nem küldött Pál urfi egy-egy levelet sem haza.

Péter ur már kétségbe volt esve, hogy mi lett

Pál urfiból? hozzá intézett minden atyai dorgáló levele mint »unbestellbar« érkezett vissza. Végre rászánta magát, hogy személyesen felmegy Münchenbe, megtudni hová lett a család reménye?

Praktikus ember volt: tudta, hogy a németeknél nagy pontosság uralkodik, egyenesen beszállt a rendőrséghez, ment a bejelentési osztályba, s előadta, hogy megakarja tudni, hol lakik Münchenben Herr Paul von Sas.

Az ostoba német a kiejtés után persze hogy az »Sch« betű alatt kereste a nevet; kereste félóráig, sehol sem találta.

Sas Péter ur kurta nyaku ember, hamar a fejébe megy a vér, elkezdte szidni a gyüge németet, hogy ernyi ideig várakoztatja.

Akkor kijelentette neki a német, hogy »ein Herr Schasch« nem existál sehol a világon.

»Tizenhét mennykő! dehogy nem existál! én is az vagyok!« s mutatja neki az utlevelét.

»Hja! mond a nyámnyila német, mikor látja leírva a nevet: »ez aztán nem Schasch, hanem Szász.«

»Szász volt a nagyapád!«

Ezen aztán összevesztek: a magyarnak is igaza volt, a németnek is igaza volt, s végződött a dolog azon, a mint szokott rendesen végződni, mikor a magyarnak is igaza van, meg a németnek is; hogy a magyar összeszidta a németnek a Pontius Pilátusát, a német pedig fizettetett vele a gorombáskodásért öt tallért.

Hanem aztan Paul von Sas lakása mégis csak előkerült.

Péter ur vágtatott a kiderített szállásra, s eleinte nem is igen ügyelt rá, hogy e bérkocsis mellé egy tubákos bajuszu ficzkó kapaszkodik fel, a ki együtt kocsikáztatja vele magát.

A kitudott szálláson volt egy csizmadia házmester; az Péter urat azzal vigasztalá meg, hogy itt lakott ugyan Paul von Sas; de már három hete, hogy elköltözött, nem tudni hová?

»Huszonöt mennykő! Hát micsoda rend van ebben az országban, ha a házmester nem tudja, hová költözött el a lakója.«

A házmester azzal védelmezte magát, hogy Herr Paul von Sas csak Afterpartei volt.

»Elhallgass nimet! mert kapom a botom, s mingyárt én mutatom meg rajtad, hogy mi az az Afterpartei?«

A házmester elkotródott, de Péter ur csakugyan nem tudta meg, hogy Pál urfi hová költözött?

Hát ha valahol, bizonyosan tudni fogják a müegyetemen. Hajtatott oda. A tubákos bajuszu csak felült megint a bakra.

A müegyetemen Péter ur berontott a rectorhoz, a pedellusra, azok csak azt tudták neki válaszolni, hogy van biz itt beirva egy Paul von Sas, hanem az már fél-esztendő óta nem volt tájékára az egyetemnek.

»Ötven mennykő! Hát universitas ez, a hol fél-esztendeig vakációja van a diáknak?«

Ott meg összeveszett a rektorral: kicsi hija, hogy carcerbe nem tették. Kijövet majd beleütötte az orrát a tubákos bajuszuéba. Hát ez mit keres itt? Tán ez se találja a fiát?

Elkezdette ezután az utcán megszologatni a diákokat, hogy ki ismeri Paul von Sast?

Csallóközi szerencséje volt. Mingyárt a harmadik megszolitott tudott neki correct választ adni.

Nagyon jól ismeri, a lakását ugyan nem tudja; de azt bizonyosan tudja, hogy ebédelni a Café Europeba szokott járni. Tessék odamenni öt órakor, ott megtalálja.

»Száz mennykő! Öt órakor! Ki a bolond ebéde'ne öt órakor? Akkor már este van.«

Ezen aztán összeveszett a diákkal; az provokálta mensurára: a tubákos bajuszu interveniált s lecsitította a diákot: Péter ur ott hagyta mind a kettőt egymásnak s elmenekült a Café Europeba.

Ott letette magát egy gömbölyü asztal mellé. S abban a perczben ott termett egy okondi termetű szőke Hébe egy korsó sörrel, azt eléje tette.

— Nem iszom! förmedt rá Péter ur.

Azzal jött egy barna fitos orru Hébe; tányért kést, villát téve eléje. Arra még nagyobbat förmedt:

„Nem eszem!«

Akkor aztán egyszerre jött egy szőke, meg egy barna Hébe, kávécsészével, findzsával, az egyik tölthette a csészébe a kávé, a másik a tejet.

»Kétszáz mennykő! Se nem eszem, se nem iszom!«

„Hát mit tetszik parancsolni?«

»Mit tetszik parancsolni? Hát a fiamat parancsolom! Nem ismeritek Herr Paul von Sast?«

»Óh igen jól; sietett a fitos orru Hébe válaszolni. Igen charmant fiatal ember.«

»Ötszáz mennykő! Mi köze van ilyen persónának ahhoz, hogy az én fiam charmant ifju? Takarodj innen!«

Péter ur várt, Pál urfi nem jött; Péter ur unta magát; a melette levő asztalnál ült valaki, a ki folyvást olvasott egy újságból, egészen bele temette a fejét.

»Hallja az ur; nem adná már ide azt az újságot? könyv nélkül akarja megtanulni!«

A bizony oda adta egy szóra: akkor ismert rá Péter ur a szomszédjára. A tubákos bajuszu. — Hát ez megint itt van.

Pál urfi csak nem jött ebédelni, pedig már vacsora ideje is volt, Péter ur nem szokott vacsorálni; ő igen mértékletes ember; utoljára mégis csak ráfanyalodott, hogy újra megszólítsa a fitos orru Hébet.

»Hallja? Nem tudná nekem hát megmondani, hol lakik az az én fiam?«

A fitos orru pedig csipősen viszenza:

»Az ilyen personának semmi köze sincs az ur fiához.«

Igaz: ezt ő maga mondta, s magával csak nem veszhett össze.

Késő volt; haza kellett menni. A Tramvay még járt; felkapott rá. A legelső ember, a kinek a tyukszémére lépett a tubákos bajuszu volt. Az is abban a hotelben szállt be, a melybe ő.

Másnap korán reggel talpon volt Péter ur s ment az utcára diákot fogni.

Most még nagyobb szerencsése volt: a legelső diáknál emberére talált.

»Hogy ne ismerném az úr fiát? Nagyon jó barátom. A mult héten ültük meg a lakodalmát.

»Lakodalmát? Ezer menykő! Csak nem házasodott meg?»

»Igen biz az. Nagyon boldogul élnek. Itt laknak a szegleten mingyárt.«

A studio elvezette odáig Péter urat egész az ajtóig, ott be is csengetett s beeresztette, maga kinn maradt. Péter úr berontott az előszobába. Egy hőrihorgas léhűtő kamasz utját állta azzal a szóval, hogy nem szabad bemenni; mert az úr és az asszonyság még alusznak.

»Százezer menykő! adta Péter úr s úgy fellökte a ficzkót, hogy az akkorát esett, a milyen hosszú volt; azzal rohant be suhogó pálczával a háló szobába. Abban volt két ágy egymás mellett; azon szunyadtak a férj és a feleség csendes nyugalommal; a »quadrilliom menykő« szóra ijedten ugrálva fel vánkosaikról. Péter úr akkor látta, hogy ez nem az ő fia. Bizonyosan adnak a furfangos studiónak valami hitelezője lehetett.

»Köszönje az úr, hogy nem az én fiam, mert most majd kapott volna keresetlen fábul!«

De nem addig volt az: az inas kiabálására összerohant a házi népség. Péter urat galléron fogták, s mire kiderült a tévedés, tiz kemény tallérjába került a mulatság, a mit fájdalompénzül kellett fizetnie a fellökött inasnak.

Most már kimennydörgte magát s nagy árván visszasompolygott a Café Europeba. Észre sem vette már, hogy a tubákos bajzsu mindenütt a sarkában van, mint az árnyék. A Cafében szép csendesen kávé t instált s aztán közülczirógatva a fitos orrú hébét s egy szép louisdort nyomva a markába, így szólt hozzá.

»Egyetleneg kicsiny kis menykőcske! Szép kisasszony hugocskám, kérem alázatosan, nem kegyeskednék nekem felvilágosítást adni abban a tárgyban, hogy hol lakik az én fiacskám, Paul von Sas?»

A kisasszony a szép megszólításra megengesztelődött, s megadta a kért felvilágosítást.

»Hát lássa az úr, én magam nem tudom, hogy Paul von Sas hol lakik? hanem menjen be a kártyázó szobába, még most csak tizenegyre délelőtt: együtt ül a társaság. Kérdezze meg odabenn attól az urtól, a ki bankot ad, a fiának a szállását, az bizonyosan tudni fogja; mert az minden urfinak szokott hitelezni.«

»No erre ugyan magamtól is rájöhöttem volna!«. Sohajta Péter úr s bánta nagyon a czirógatást s még in-

kább a louisdort. A bankadótól csakugyan megtudta, hogy hol lakik most a fia? Egyenesen rátalálhatott.

Fényes délben, betett ablak tábláknál, moderateur lámpa mellett olvasott Pál úrfi nyugágyán heverészve valami regényt George Sandtól, a miből a technicusok legtöbbet tanulhatnak. Pompás háló kabát volt rajta; fején himzett sípka, szájában csibuk. Az öreg rohan be hozzá ajtóstul, egész magazin rmennykőt bocsátva előre.

»Hát te mit csinálsz itt?»

Az ifju zavarba sem jött. Szépen betette a könyvet, megjegyezve a lapot a himzett szalaggal, a hol elhagyta; s azzal nyugodtan felemelkedék.

»Jól van, jól, apám. Ne csapjunk semmi lármát. Az itten nem szokás. Nincs is semmi haszna. Hozott Isten. Ül le szépen. Mingyárt felöltözöm, aztán majd elmegvünk együtt reggelizni. Nincs min csodálkoznod. A de log igen egyszerű. Te azt parancsoltad, hogy ne kérjek többé tőled levélben pénzt. Én szót fogadtam. Nem kértem tőled. Kaptam itten eleget kölcsön. Te azt majd kifizeted. Nem is sok az egész. Ezer tallér mindössze. Hát én nekem így is jó.

»De ezer milliom menykő!« rikoltott Péter úr, s szavainak nyomatékaül akkorát ütött a pálczájával az asztalra, hogy a pálcza végig hasadt.

»No már minek volt azt a pálczát eltörni? szólt Pál úrfi. Csak prédálóod a pénzt!«

Ámde a csattanásra a nyitott ajtón bedugta a fejét a tubákos bajzsu.

Péter úr dühé most az ellen fordult.

»Hát te pernahajder, mit kisérsz engem mindenüve, a hetvenkét menykőbe?»

A tubákos bajzsu elővont a zsebéből egy ércjegyet s odamutatta neki; tudatva vele egész tisztelettel, hogy ő a rendőség megbízottja, kinek parancsa van az idegen urat, ki magát olyan furcsául viseli, mindenüve kisérni és ügyelni rá.

Péter úr majd a böreből ugrott ki dühében.

Pál úrfi azonban egész lovagias hideg vérrel fordult a rendőr ügynökhöz.

»Uram. Tudassa ön a rendőrbiztos úrral tévedését. Atyámnál ez csak nagy úri módor; magyar nemesi büszkeség, semmi más. Tiszteletem a rendőr biztos urat. Agyiö.«

A felvilágosítás s egy markába nyomott tallér kápaczitálá a titkos rendőr ügynököt, becsánatot kért és eltűnt.

Péter úr pedig elérzékenyülten borult fia nyakába, ki őt ily nemesi büszkeséggel vágta ki a gonosz kelepczéből, s miután „noblesse oblige“, nem hara-

gudott a történekiért, mert hiszen ha ő »úr,« akkor a fia is »úr,« »csak Sast nem zenek a Sasok!« Szépen kifizette az adósságait.

Amerikai levelek.

I.

A »New York Herald« szerkesztőjéhez.

My deare sir!

Épen most jövök Kossuthtól, a két világrész által csodált és ünnevelt férfiutól. Én istenem, minő decadentia! Kossuthot egy sötét, hideg pinczeszobában találtam, nyirkos almon fekvé, betegen. Alig volt mivel betakarnia elkényszeredett, didergő tagjait. Egy korsó büzhödt víz állt mellette és egy darab penészes kukoriczakenyér,

Azt hiszem, azt a szégyenfoltot a nagy Amerika nem tűrheti az emberiségen. Hivja fel ön az Egyesült Államok nagylelkű polgárait adakozásra. A begyülemdő pénzt pedig küldje el nekem. Irtóztató volna, ha nyomorban hagynók elveszni. Mi nem gyalázhatjuk meg magunkat azzal, hogy azt eltűrjük. Nekem küldje a pénzt.

Humbug r. l.

II.

Ugyanaugyanahhoz.

Épen most jövök Deák Ferencztől. Már haldokolva találtam, de megjelenésem visszaadta neki az életet. Egy roskadozó kunyhóban lakik a dunautczában. Az olvadó hó becsepeg a padláson. A láz egészen elsoványítá, nyelve a forróságtól a szája padlásához tapadt. Egy korty whisky, mit mindig magammal hordok, leoldá onnan. Deák egész életében nagyon szerette az italt, de most nem telik neki rá, mert utolsó garasát is ráfizette a miniszterségire. Haja vas színű, orra réz színű, szeme savószínű, lelki-lete nemzetiszínű, tricolor.

Ezt az embert nem szabad ily nyomorban hagynunk. Ha a magyarok nem tudják megbecsülni hazájok e nagy fiát, becsüljük mi benne a nagy embert. Gyűjt-son ön adakozásokat, és küldje el nekem. Én majd eljuttatom. Sok pénzt gyűjtson s küldje mind nekem. Meg esett rajta a szívem. Nekem küldje a pénzt. De siessen, mert periculum in mora.

*Humbug r. l. *)*

*) Jaj, hogy ezek a levelek nem nekem jutottak eszembe! Mennyi péterfillért gyűjtöttem volna velők a vatikáni nyomorban szenvedő, rablánczba vert szent fogoly számára!

Péter Lonkay.

Akadémiai pályázatok.

Jelentés a gr. Teleki pályázatról.

Kérem, a legjobb pályamű is olyan, hogy akinek a száz aranyat ki muszaj szurni a markába, inkább száz bambuszbotot érde- melne a talpára.

Vadnay.

Jelentés a gr. Karácsonyi-pályázatról.

(Ez már sokkal szelidebb.)

Messieurs, n' en parlons plus.

Arany Laci.

Figyelő Tamás pedig felkiált:

Quell' embarras des richesses!

Alfonz úr.

— Vigjáték. írta ifj. Dumas Sándor. —

Montaignin. Én életemben soha sem hazudtam. *(félre)* Kivéve most.

Reymonde. Én életemben soha nem árnítottam senkit. *(félre)* A férjem, az nem számít.

Guiccardiné. Én nem csaltam meg soha senkit. *(félre)* Csak titeket, ha ezt elhiszitek.

Adrienne. Én még nem vagyok tízenhárom éves, paraszt vagyok, olvasni csak imigr amugy tudok, hogy ne volnék hát ártatlan? *(félre)* De azért lóvá tesz- lek valamennyieteket.

Alfonz ur. Aztán legyen az ember becsületes ember — ilyen társaságban.

Husvétii szentelt barka.

Lonkay Antal tiltakozik, hogy őt nem az »Ellenőr« tette lová. Különben is ő nem vágyik semmi féle promótióra, ő meg van elégedve eddigi állapotával melyet ő méltóságai, a püspökök, ő felsége, a király és ő szentsége, a pápa is elismerni és megerősíteni méltoz- tattak.

A „független Polgárból“ vesszük ki ezt az ártatlan ollózatot:

Lonkay Antal ur hajdan pénzügyör volt, azután piarista lett; majd professorosko- dott. Ma szerkesztő és így ir lapja tegnapi számában:

»Szokás pedig nálunk, hogy aki már mindenütt elhasználta magát, végül a kath. táborba jön és itt várja be az önhasznosítás kecsgetetőbb alkalmait. Hogy ez a kath. táborban még mindig lehető, az csak nagy zilált- ságunk egyik szomorú bizonyítéka.

Tallérossy Zebulon levele Mindenváró Ádámhoz.

Tekintedezs barátom uram!

Tiltakozom irodalmi tisztessig elen Andras Gyula főexcellentias barátom nevében. Mert a mi szörnyűség, az mar disznóság. Pedig nagyhit volna, vagy mi, amikor joravalo keresztyn ember tartozkagya az ilyenektül.

Csag olvasom, csag olvasom Gyula barlevelit, amit Menyusnak írta Zellenörbe. »Bizony te nagy roka vagyolész, barátomkam Menyuzs, kompromitalnyi akarod engem, ha netalantam valami ostobasagot valaszolnam neked. De in se nem estem fejem lagyara, belatom kartyadba s latom filkot. Oho! engemet te ra nem szeded, engem, aki Bismarckai vagyom koma, Gorsakofal tetu. Nix dajcs! Alazatoszolgajad Gyula.« No hiszen ez ics csag szip. De azutan meg olvasom Reformba ugyancsak Gyulanak ugyancsak azt a levelit, a mit Menyusnak valaszolta. Hat az megin masig tolal meg van irva. »Bizom, Menyuska, van neked igazad. Nyoczvanezer forint bankalapra akarta alapitanyi consortium coalitiót. Ez keveseb mint az a lencse, amiirt Ezsau elata maga öröksigit. Egisz dolgot Kérkarolyi Kapor intizi. Te nagyon okezs ember vagy, hogy engemet erre figyelmezteted. Nem leszem haladatlan. Minden örömet ara fogom hasznalni, hogy te altalad megmentsem hazat ics ingadozo tronust, is hogy legyözem bened elenszegülist, melyel minden kormányvalalas elen viseltered magadat. Pá, puszi! tisztelem az egisz dynastiadat. — Gyula.«

No mar most melyik igazi levele Andrasynak? Megyem Magyar Allamba, az fogia tunyi nekem adni felvilagositast romai papa csalhatatlansaganal fogva. Mongya nekem aransarkantus commendator Lovag szerkeztő ő miltosaga: »Kicsigtelen, hogy Zellenör levele zigazi. Szent eklészianak van hoszu füle, az halota, mikor Andras Gyula dictalta Csernatoninak.« Jol van, mondok, magam ics az gondoltam. De hat audiatür et altera pars. Megyem Magyar Ujsaghoz, mely legfelsőb körökkel valo szoros viszontagsagairul hirezs. Mongya nekem Ebergényi Szeder barátom: »Hajsz

vilagozs, hogy Reform levele autentikus. Mindenkéi tuga, hogy Reform Lonyay organum. Vacsorapart ebe szokta kiannyi a mi van begyibe.«

No mar most micsinyalyam? Kit leghiteleseb forasbul (azonfelül kariforasbul ics) tudom, hogy kit egymasal ellenkező levil közül mindegyik igazi. Ej mit! mondok magamba. Megyek egyenesen Terebesre, ha ot nem talalom, akor Bicsbe, megtudom Andrasytul magatul, hogy al a dolog? Hat uramfia! akor gyulik meg agyammak ligszesz lampaja, hogy micsoda alatomos intrika aldozatya let orszag.

Andras Gyula azokrul a levelekrül egyikrül se nem tuga semit. Igazi levil nem gyüte napvilagosagra, merd azt Menyuzs barátom nem tete tükor mögi; de Gyula barátomnak meg volt küldiplomacziái egyib okiratok közt crudum, sajátkezü törüliseivel, azt idata nekem, in pedig sietem az egyetlen autentikus Andras Gyula levelet kitenyi »Üstökösbe.« Lerantom alarczot Elenörül meg Reformrul. Ime ita a levil.

»Idezs barátomkam Menyhirt! Kar volt neked világ elöt kitalalni, hogy közösügyes kiegyezis olyan gyerek, akinek három atya van: Te, in, meg a Deak Ferencz. Mert melözve azt, hogy ez által ros hirbe gyün az anya, meg hogy Feri barátunk irant alptalan reminyeket gerjesztünk nimelyeknek epedő sziveiben: még a gyermeknek legitim természete ics gyanu ala kerülheti. Atul a Simonyi Ernyötül jo örizkednyi. Különben sajnalom, hogy nem akarod kormányt valalni. Ipen meg akartalak kinalnyi vele. Tudod, modomban van. Aztan igazat megvalva, szeretnyim eladni az in Farkadina mat, tiedhez csatolva szip kis birodalom volna. Csokolom tigid, ő felsige pedig ajanlya magat tovabra is becses partfogasodba. — Gyula.«

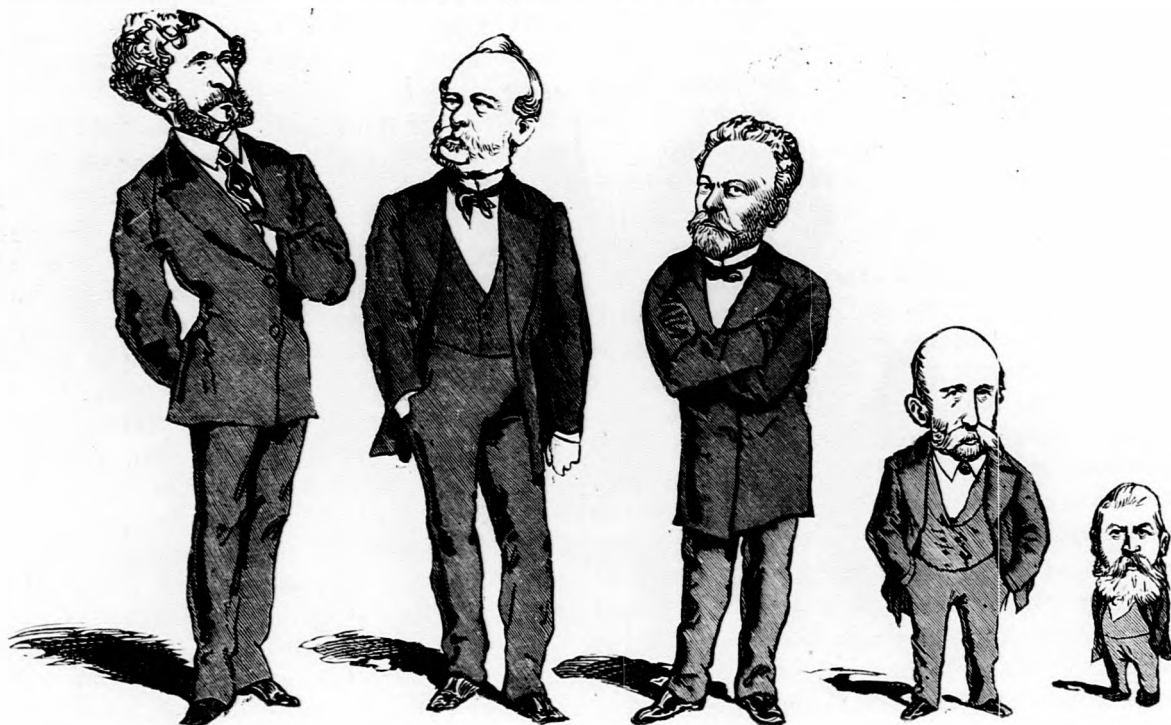
Ez az egyedül hitelez levele Andrasynak ebe fontozs ügybe. A többi csag esunya mystificatio. Kirem Magyar Alamot is Magyar Ujsagot helyreigazitas szives közlisire.

Tekintedezs barátom uramnak

alazatos szolgaja

T. Z.

S K Á L A .

Sic itur ad astra!

KRÓNIKAS ADOMÁK.

A „jel-nyelvtanító.“

Mátyás király idejében történt. Egy angol lord hallván Mátyás király európai híru könyvtáráról, eljött Budára. A király magyar vendégszeretettel fogadta, de úgy két hét múlva megunt a különös lord mindenféle kérdéseit. Többek közt azt kérdezte a királytól: van-e Magyarországon »jel-nyelvtanító«? A király azt mondotta: van, de messze Kassán. »Mind-egy, elmegyek, nekem azt látni kell.« — Gyors futár által értesítette Mátyás király a kassai professorokat, hogy egy angol megy oda jel-nyelvtanítót keresni. Teremtsenek neki.

Az angol megérkezett, de a tanárok meg voltak akadva, hol vegyenek ők jel-nyelvtanítót? Egy tanár azt mondja: van nekem egy elmés egy szemű mészáros komám; jó lenne talán az jel-nyelvtanárnak. Ugy lett. A mészáros elfo-

gadta a megtiszteltetést. Valami olyan reverenda felét adtak rá.

A tanár elfoglalta a katedrát, az angol beült egy padba. Bemenetkor kölcsönös hajlongás, szó nélkül. Azután az angol feltartja hüvelyk ujját, erre a mészáros is feltartja két ujját; az angol feltartja három ujját, a mészáros ökölbe szorította kezét. — Az angol kivesz zsebéből egy narancsot s mutatja, a mészáros keresgélvén zsebében, egy darab kenyeret vesz ki s mutatja.

Vége lett a tanításnak.

Kint kérdezik a tanárok a lordot: hát hogy mondja a jel-nyelvtanító?

— Pompásan! a theológiából tettem fel kérdést, mutatván, hogy egy az Isten, a hüvelyk ujjamat. Ő rögtön két ujját tartotta fel, hogy hát a fiu? Én újra három ujjamat, mintha mondtam volna: Atya, fiu és szt.-lélek. Ekkor ökölbe szorította tenyerét, mintha mondta

volna. A három személy egy istenség. Mondhatom pompás.

Azután jött a mézárós.

— Hát komám, hogy ment?

— Hü! majd megütött a guta. A mint leülök, egyszeriben matatja, hogy nekem csak egy szemem van. Én mutatom neki mérgesen a két ujjamat: nem adnám a te két szemedért. Kapja magát, három ujját tartja fel, bosszantván, hogy kettőnknek van három szeme. Ekkor fogtam ökölbe kezemet. Még azután egy narancsal akart megdobni. De már ekkor kerestem a mézárszék kulcsát, de helyette csak egy darab kenyeret találtam a zsebemben, kicsi hijja volt, hogy hozzá nem vágtam.

1850-ben Nagy Salló mezőváros előljárósága felségsértés miatt M. megye-főnök eléidézett.

Rájuk rivalt a főnök: ugyan mit akarnak kendtek?! — — Mondja meg kend bíró, hogy volnánk akkor, ha Kossuth »idebent« volna!?

— Nagyságos uram! akkor most bizonyosan nem beszélénk együtt, felelé alázatosan bíró.

Hangverseny-jelentés.

E héten érkezik hozzánk Patti Adelina, aki erős versenytársa Lisztnek. A mennyiben t. i. Liszt a kezével énekel, Patti meg a torkával zongorázik.

LAPPÁLIAK.

»Kikről annyit irtak mindenféle lapok:
Szőröstül bőrostül itt vannak lappok.
T. Akadémia tessék megspectálni,
Ügek ivadékot bennök respektálni.«

Lakoma Pulszkynál, de Budenz kesereg,
Holnap elvonul az édes testvérsereg.
Csak Pál kapacztal, menyecskét öldeli.
Kéri édes szóval, maradna itt — neki.

Hej édes testvérek, mért nem maradtatok,
Mért kellett irhátok Brűnnbe hordonotok?
Policzáj goromba, beűt mint a bomba,
Alló lapplánderek, mars az áristomba!

Törvényszék elnöke, sok embert megnyuza,
Azon kezdi, hogy a bűrötök lehuza,
Törvényszék felkiált: »mi hát lapok ezek?
Akárhova legyek, valóságos csehek!»

Nagy sokára Budenz Csaszlauba vetődik,
Hol számára sőrös tisztelet kezdődik.

Cseh-lappok Budenznek kiáltják, hogy »Vivát?
Ugyan lóvá tettet t. akadémiát.«

Junius Brutus.

A tintás légyhez!

Falusi levél.

Üdvözlégység óh tintás Légy! művész ecseteddel
Mint ki segítettél gondján a nagy verebésznek, —
S pingáltál neki elnököt, ő mert megszabadított
A kalamárisi tengeröböl gyászos fenekéből?
És mégis mi jutalmad lett? egy fricska: »mehetsz mór.«
Láthatod ebből mily igaz e rossz régi latin vers:
»Gratia magnatum fugit per lepóra hátum«!
A hálátlanságnak hagyd el te büszke tanyáját, —
Jer hozzánk, falukon tisztább és jobb levegő van,
Itt élvezd legszebbjét a polgári erénynek:
A hálát, — mely nem lakik ott diszes palotákban,
Amde szerény hajlékokban még felleled azt itt.
Nagy mérvben gyakorolhatod itt művészeted is, mert
Pingálhatsz majd bírakat, hogy lenne erélyes
És az igazságnak hajthatlan védnöke, hié,
Az, kire bizva van a község jólléte, jövője!
Pingálhatsz jegyzőt olyant, ki ne tartsa hogy ott van
»In vino veritas« s csakis ott fürkészsze ki mindég.
Festhetsz majd papot is ki előttünk járjon erénnyel
Nemcsak üres szavakat mondjon szent színbe takarva
És a setétségből ki, de nem be vezesse juhnyáját,
Fess oly prokátort, kiben él még irtalom érzés,
És az utolsó párna iránt kiméletet ismer;
Végül korcsmárost ki keresztviz nélküli bort mér!
Igy ha viszed szereped, büszkén elmondjuk Oviddal:
»Omnia jam fierint fieri quae posse negabam!«
Mert hisz az ily fajbul csakugyan keveset fedezünk fel
Még ha Laternpuban a Diógenes is beszegödnék.
Hasznos műveidért traktálunk jó csemegékkel,
S hogyha kimulsz, hálából majd beteszünk spirituszba
Nemzeti Muzeumunk késő kori disze leendez!!

Iztrikucz és Naszalmicseszkul.

Izstr. Hallod-e, a német már fegyverkezik el-
lenünk.

Naszalm. Ugyan eredj a pokolba!

Izstr. Komolyan mondom. A bécsi »deutscher Ve-
rein« gyűlést tartott, a hol »Mordiót!« kiáltottak elle-
nünk, akik azokat a jámbor szászokat fojtogatjuk. A
jelentés szerint arsenáljuk már tele van puskaporos ton-
nákkal, ágyúkkal, golyópyramisokkal, és pisztolyokkal.
Németül így szól: Ganze Pulver-Tonnen voll Schnupf-
taback, Kugelpyramiden von Speckknödel, Kanonen-
Stiefel, Halbseidel-Pistolen.

Falramentáriák.

*Minden dolognak két oldala van. Csupán csak én
vagrok abban a kellemes helyzetben, hogy nekem hál-
istennek jobboldalom is négy van, baloldalom pedig
plane hat.*

A magyar képviselőház.

*

Barátim ott a szélsőbaloldalon! Miután azóta,
hogy kiűtött köztetek az »egyetértés«, sehogy sem tud-
tok megegyezni, hogyan nevezzék magatokat: függet-
lenségi pártnak-e, 48-asnak-e, radikálisnak-e, personálu-
nionistának-e, demokratának-e, vagy szabadelvű közjogi
ellenzéknek? fogadjátok el tőlem azt a jó tanácsot,
melyben mindnyájan megnyughattok, hogy nevezzék
magatokat »Neue freie baloldalnak!«

K-s M-n.

*

A képviselőház serény munkálkodását folyvást
zavarja a halomra gyűlt teendők elintézése. Közbe jött
az elhalasztatlatlan aratás, azután a sürgős szüreti va-
cáció, azután a késedelmet nem tűrő karácsonyi ünne-
lés, azután a 21-es bizottsági carneval, most a kör-
műnkre égett husvétii szünidő, s azután a delegatiók
ülésezése alatti halogatást nem szenvedhető siesta.
Ezeknek sürgős elintézése nem engedi, hogy az ember
egy kis országos tárgyaláson kedvére kipihenhetné magát.

Paczolaj.

*

Azon gyanúsító és tendenciósus koholmányokkal
szemben, mintha a pénzügyminiszter ur bécsi utja az
önálló magyar nemzeti bank felállítására vonatkozó al-
kudozásokkal is összekötetésben állana: örömkre
szolgál kijelentetni, hogy e hírek nem egyebek alávaló,
gonosz rágalomnál. Hálístennek, idáig még nem sü-
lyedtünk.

Pest. Corr.

a kormány felhivatalos hözlönye.

*

Ghyczy — mint a P. L. hallja — eredménnyel
tért vissza Bécsből. Hozott magával egy szép remények-
kel kecsegtető náthát.

Carmen lugubre.

Jaj már mi nekünk, jaj már mi nekünk!

Megsemmisülünk itt van a végünk!

Itélet nagy napja világ, végromlása,

Viczipokknak léssen végső pusztulása.

Egy rémhír a légben, repül ajkról ajkra
Szellő viszi szerte, vihar is ezt hajtja
Által sikon, völgyön, nagy hegyeken sorba.
Ettől viszhangzik az Uralnak orma.

E hír, mely szülemlett a Spree vize mellett,
Előbb csak susogva, de hamar kifejlett,
Mely a Spree partjáról világgá röppene,
Ez a mi fajtánkat jaj mivé tötte le.

Mi a kik megálltuk vitézül a sarat
Háború, cholera és a nagy krach alatt,
Kiknek még nem ártott a pöfögő kása :
»Ama bizonyos Pál« handabandázása

Most meg vagyunk löve, tönkre téve végkép
Nincs mód kikerülni e halálnak mérgét.
Ránk borul a sirnak fagyos éjszakája.
... Ezt tette velünk a Bismarck parókája.

Gordohaltos.

Haszontalan tudnivaló.

2 Schopper rozsnyói püspök ur kijelentette a »Magyar Államban«, hogy ő a koleraárvák javára névtelenül adakozott egy forintot. Ne tudja a balkéz, mit adott a jobb.

□ Haines chicagói bíró kijelentette, hogy a hirlap szerkesztő ollóját, a melylyel kenyérét keresi, bíróilag lefoglalni nem szabad. Györfly Gyulá lapot indít Amerikában.

Ama bizonyos csizmadia és felesége kérdései és feleletei.

— — (Hát azt olvasta-e kend, hogy Lancasterben Pensylvániában egy három contignatiós házat tíz óra alatt tudtak felépíteni?) Olvastam s olvastam azt is, hogy az ilyen háznak épen tíz percz kell, hogy kényelmesen összedüljön. (Hát az a sok bécsi meg pesti nagykereskedőház talán mind ilyen lancasteri mintára volt építve?) Nem különben a coalitio.

— — Nini, Frankenburg gróf az osztrák rajxrá elé egy indítványt terjesztett, hogy határozzák el egy szavazó gépnek a felállítását. Nem lenne jó nálunk is egy

ilyen? (Minek, hiszen minálunk már régen van. Ott van a jobboldal, hova kell annál különb?) Az ám, csakhogy ez már meglehetősen elromlott és összevissza jár a verkje.

— — (Mit mond kend ahhoz a német vershez, amit a szász atyafiak Szapáryról irták.) Azt, hogy ő kemők soha se mutathatták volna meg a világnak jobban, hogy ők milyen — rossz németek.

Az »Üstökös« eredeti okmánytára.

Sir-irat.

Meg holnak neve volt nagy Éva Kitsaa édes anyja karjai Közt tsak Hatt hetett élt maratt utobbi Gond viselésre nagy anyára Két évi gondviselésre simon Juditra ki édes anyja Heljt tömlő Adottneki.

Szerkesztői subroza.

S. F. urnak Tiszafüred. A »Rottyul vagyunk« jönni fog. Megjelenését csak terjedelme gátolta, — P. A. urnak Mátészalkán. »A Iegokosabb fiu.« Kötünő. Rég nem olvastunk ilyen jó izüt. Ha szerét ejthetjük, közelebb közölni fogjuk. »A bibulapapiros« is jó, de erre csak később kerülhet a sor. — »Egy szájhős naplójába.« Ime teljék kedve ebben az együgyűségben.

Hogy papnak választottak, — érdemed nem vala bár — Ne hord oly fenneyen fejed, 's kiabálva ne beszélj mert: Az üres buzakalász is fet felé tartja fejét Ellenben meghajol a teljes gabona fő. — Apropos, olvasta ön valaha ezt a verset:

Nézd a buzakalászt, büszkén emesődik az égnek
Míg üres, és ha megért, földre konyitja fejét.
Kérkedik éretlen kincsével az iskolagyermek,
Míg az érett eszű bölcs megalazza magát.

Ha ehhez hasonlókat tud ön küldeni, szívesen veszszük. Hanem amabbul a süteből elég volt egy sületlen lepény. — K. P. Szathmár. Majd valamikor. »A bizottmányhoz.« Itt nem pofozkodunk. Jobban értenek ahhoz Halason. — Sz. S Gyöma Az első beválik. — A baka buja. Ez a poézis nagyon bakás. — Feriz. Jók vannak közte. Azokat használjuk. Tiszteletpéldánnyal azonban ebben az évtizedben már nem szolgálhatunk. — K. F. B. Diószeg. Némelyik használható. — Diogenes. Ami jó, az nem új, ami új, az nem jó. — Füttykös Tessék elhinni, hogy rosak. — Meteor. Tanuljon ön, fiatal ember, úgy lehet belőle valami. Most azonban még csak a jó akaratot és a fejletlen tehetséget látjuk. — Budapest. N. N. Az első sikerült. — Morse vitéze. Tetemesen rövidebbre szabva az új uniformisát, talán használható lenne.

aptalajdenos és felelős szerkesztő:

JÓKAI MÓR.

Lakása Státió utca 80-ik szám alatt.

Pest, 1874.

NYOM. AZ, „ATHENAEUM“ NYOMD.

(Athenaeum-épület.)

Hirdetések felvételnek:

LÁNG LIPÓT ÉS TARSA

1-ső nemzetközi hirdetmé-
ny iroda fürdő-utca
1-ső szám.

Rajzolja

JANKÓ.

Metszi

POLLAK.

TAVASZI IDÉNY-CZIKKEK.

Tavaszi legyezők, legújabb nemei, papír-, vászon- és selyem-
ből, kiállításuknak megfelelőleg 12 krtól 7 frt
50 kraj. — **Florenzi szalmafonadék utcai legyezők,** igen
kedvelt újdonság árba 1 frt. **Eredeti kínai sátelegyezők** 40 kr.
Pálmalevel-legyezők 20 kr.

Most annyira divatos óriás legyezők 1 frt 75 krtól 25 frtig —
Tavaszi faernyőcskék. — **Kis tavaszi selyem nap-**
ernyők, legújabb divat szerint pamut- és selyem-szövettel bevonva,
kiállításuk s nagyságukhoz aranylag.

Esernyők, pamutkelme frt 1.50, 2.50; alpacca-szövet frt 3.75, 4.50;
tafota és selyem frt 5.60—10 frtig, 11—12 bordások frt
7.50—15 frtig. **Vízmentes ruganyesernyő** frt 6.50.

Sétabotok fiúk és gyermekek részére 15—50 kraj; természetes fabotok
25—80 kraj, elegánsabb neműek 1—8 frtig, dohányzó (csibuk)
botok frt 2.50—10.50. **Törös (stilettes) botok** 2.40—12 frtig.

Vízmentes rugany esőöltönyök.

Férfiöltöny, fekete, ujjakkal és fejedővel, nagyságához és minőségéhez képest frt 10—20,
drappszinű frt 17—30. **Kocsizó és lovaglő köpeny** ujjakkal és fejedővel frt 12 25, drappszinű
frt 21—35. **Elegáns double szövet utcai paletók** frt 21—35. **Gyermekkabátok** fiúk számára
fejedővel frt 7.50—12. Szabályszerű honvédtiszt-köpenyek.

Kocsizó rugany-plaid, lábtakaró gyanánt is használható újdonság, mely esős
időben tökéletesen védi az embert a megázás ellen, darabja 23 frt

Rugany labdák és ballonok

minden nagyságban, szürkék 10 krtól 1 frt 20 kraj, színesek 15 krtól 3 frtig.

Lovaglő-szerek.

Ang. disznóbőrnyergék urak számára 15 frttól kezdve.

Hölgy- és fiúnyergék. Angol kantárok egyszerűek frt 2.65
3.30, kettősek 4—10 frtig. **Kengyel-**
vas-szíjak frt 2.50—3.30. **Nyereg- és kötél-terhelők** frt 2.40—3.50.
Nyeregtakarók (izzasztók) 3—5 frtig. **Kengyelvasak, nyerges- és**
kocsilő-zablák, lovaglő sarkantyúk és ostorok minden nemei.

D. FEVRE

francia Sodavizkészítő-gépeinek gyári raktára.

Ezen gépek, amint azt számtalan hozzánk jutott elismerő levelek által bizonyíthatjuk, leg-
alkalmasabbak arra, hogy velők kiki saját maga készíthesse ezen époló kellemes, mint az
egészségnek előnyös pezsgőit.

Árai: frt 8.— 4 10.— 6 12.— 8 14.50 10 mesztörök 17.— darabja.

Használati utasítással, valamint a szükséges porokkal szolgálnék.

Utazó-szerek.

Angol szivartárak, vállba függeszthetők 3.85—9 frtig. || **Női kiegészítők,** minden nagyságuk, 1—15 frtig. || **Virág-asztalkák**
9 forinttól 30 forintig.
Kerti gyertyatartók || **Madárcalitikák**
gyertyáknak 1 frt. **Petroleumnak** 1.70. || falra függeszthetők és asztalkakon.

dús választékát ajánlják

KERTÉSZ és EISERT Pesten, Dorottya-utca 2. szám,

a „magyar király” czimű szállodával szemközt.

Írásbeli megbízások gyorsan és figyelemmel eszközöltetnek.

LŐPOR.

a legfinomabb
ugynevezett
schveitzi lö-
por 1 és 2 fon-
tos szelenczék
ben, valamint
4, 6 és 10ftos
ládákban be-
csomagolva,
fontja 1 frt 20
kr szelenczé-

vel együtt, mindenkor kész-
letben található Éder ur-
nak első magy. kir. löpor-
raktárában Budapesten, kalap-
utca 8. szám, a 3-ik utca
jobbra a városház mögött.

Árak ládával és csomago-
lással együtt 4 font 5 forint
20 kr. o. é., 6 font 7 frt
80 kr, 10 font 13 frt o. é.

DIJ NÉLKÜL

vételeket és eladásokat,
fekvőségek, telkek, gyá-
rak, vendégfogadók stb.
bérbeadását, árverések
mindennemű keresletek
és kínálatok, családi
tudósításokat stb. illető

HIRDETMÉNYEK

gyorsan és olcsón közvetít-
tetnek eredeti iktatási ár-
jegyzék szerinti árak mel-
let.

Láng Lipót és társ.
Budapest, fürdőutca 1. sz.

SZÁLLODA.

Alóírt a nagyérdemű utazó közönségnek figyelmébe ajánlja a fotezarába lévő a gőzhajói állomáshoz legközelebb minden ké-
nyelemmel és tisztasággal ellátott szállodáját (ezelőtt Wagner.)

S z e g e d e n.

Szép egészséges szobák, pontos szolgálattal jutányos árak mellett. Saját társaskocsin minden vasuti vonathoz szintugy istállók
vidéki kocsiknak. Számos látogatást kér

Eibel Károly, vendégfogadó.

**Diszes
husvétii tojások**

legújabb nemei dús választékát.

10 krtól 25 frtig.

Husvétii öntözéshez
alkalmas, családtagon meglepő újdonságok:

Feskendő illatszer-üvege 30 kr. **Szivar** 25 kr. **Viola-csokor** 40 kr. **Violák gyöngy-virággal** 130 kr. **Rózs kok. éták** 80 kr. 1 ftt., egyes része 65 kr. **Revolver** 80 kr. **Eis kehécz** 50-60 kr. **Öllöztetett babák** ftt 2-2.15 kr. **Gyermek** 2.15. **Madárka** 1.60. **Rózsacsokor babával** 1 ftt. **Élő virág** 1.20 kr. **Feskendő-tojás** 70 kr. **Feskendő-gy. ftt 40-50kr.** **Illatszer-üvegesék** elegans nemeit ajánlják

Kertész és Eisert

Budapesten,

Dorottya-utca 2. sz.
színházteri szeglet

résbél megbízások gyorsan és pontosan eszközöltekn.

P É N Z

minden nagyságban, sorsjegyekre, és állampapírokra a tőzsdei állás szerint, részvények, zálog-letéti jegyekre, arany, ezüst és ezüstpénzekre,

országút 39. szám alatt a museum mellett.

A pénz havi részletekben is visszafizethető.

A legbiztosabb és legkellemesebb szer
váltóláz ellen,

különösen gyermekeknél, kik a keserű Chinint másképp bevenni nem képesek, a

Chinin-csokoládé

és a

Chinin-czukor

Rozsnyay M. gyógyszerésztől Zombán Tolnamegyében, melyeket a magyar orvosok és természet-vizsgálók nagygyűlése

Fiumében

pályadíjjal készíruzt.

Kapható vagy megrendelhető a birodalom minden jóhírű gyógyszerárúban.

A hamisításoktól óvakodni kell!

Mindenki csak a Rozsnyay M.-féle pályakoszorúzott kéztmisenytk re és fogadja el.

1000 forint

fogadásul,

hogy az egész birodalomban, és sok más országokban senki sincs, ki mikéint

BRAUSWETTER JÁNOS,
chronometer- és műórás: **SZEGEDEN** szülővárosban

12 éven át külföldön és a franciaia Sveicz legjobb órágyártáiban az óraművészet minden titkait magáévé tette, a hozzávaló gépeket beszerezte, és

Münchenben

az elméleti és gyakorlati vizsgát ott addig még senki által meg nem közelített eredménnyel letette volna; ki továbbá fizetve 26 évi fűnállása óta annyi órát és műndeleket, ajkát egymint javításokat, saját találmányu gépeket és eszközök segítségével, 40 évi tapasztalás alapján, saját vezetése alatt oly jó állapotba helyezte, és szemlélesen a zsebrókat függő vagy fekvő, egyezőval minden helyzetben és rázkódásokban oly arányosan és pontosan szabályozva adta volna át a t. ez. közönségnek, mint azt ő tette és jövőben is tenni fogja. Azonfölül tölem minden óra vejeje egy 10 évi és minden javítás megrendeljeje 5 évi rásbéli jótállásról szóló irat t kap, használati utasítással együtt.

Hogy a mondottak folytán óráim minden tekintetben a legjelesebbek, legpontosabbak és legújanyo-abbak az magát l értéket. Igen gyakran i-mé-ódást utánrendelék és dícsérlévelek, es. k. katonai és polgari egyénektől valamint óráskótl még fővárosokból is, bizonyítványok, bizonyítékok túmnytelen száma mik a mondottak igazságot megerősítik, nálam megékintették. Ilyenmő aláírások több budapesti helylapokban közzétett hirdetéseiben is be-n-foglaltatnak, és itt is csak helyszűke miatt maradt ki. Segédek nagy száma, kik nálam dolgoztak és tanultak, ezt szintén bizonyíthatják.

Arany- és ezüst-órák és láncok a m. kir. ellenőri hivatal által megvizsgáltatvak és minden nemben a legnagyobb és legdíszes választékban kaphatók.

Árjegyzék:

Férfi órák.	Frt.
borz. kristályüveg	42, 45, 55, 65
ugyanaz duplatokk	62, 65, 70, 80
valódi remontoir horgonyórák	
kristály-üveggel	65, 70, 80, 90
ugyanaz dupl.	100, 110, 120, 160
Hölgyórák.	Frt.
Ezüst hengeróra 4 rubinnal	13-16
Arany órák 3-mas számu (18 karatos)	
hengeróra 4 és 8 rubinnal	25, 27, 30, 33
ugyan. dupla fűdél	38, 40, 45, 48
horgonyóra 15 rub. 42, 45, 48, 50	
ugyan. dupl.	50, 52, 58, 60
ugyan. nyílenek zománcozva	80, 85, 70, 80
Serkentők órával együtt 7 tra. gyertyagyújjal	10 ft., 8 napos 12 frt.
Ezenkívül minden egyéb kívánható óra kapható, ugy munkás-órák is.	

INGA-ÓRÁK legnagyobb választékban saját találmányu új készílékekkel, melyeket a tokon kívül, legyen az 1, 2 vagy 3 nehézzéssel, mind egyszerre fölhozni, ugyszintén megindítani és a mutatókat igazítani lehet. — Körülményes leírás és árjegyzék kívánatra ingyen küldetik

Ezüst óraláncok 3-8 frtig, hosszúk 6-15 frtig, 3-mas számu aranyláncok rövid 15-70 frtig, hosszú 35-100 frtig. Órák melyek nem tetszenének, kívánatra készséggel kieseríthetnek. Órák, arany s ezüst a legmagasb árig cserébe elfogadtatnak.

Vidéki megrendelések a pénzüsszeg előleges beklüldése vagy utánvétel mellett pontosan teljesít etnek

megküldi a legújabb
lotto-nyereményjegyzéket
1874. évre,
ORLICÉ R. matematikai taurér Ber-
linben, Wilhelmstrasse Nr. 125.
Kérdezősküdésekre azonnal válasz adatik.

Az oly ké-dezősküdeés annál ajánla osb, ha tekintetbe ve zszik a lotto-punkban is oly számtalanszor köz-zétett hála- és elismerő-iratokat, valamint azt, hogy a lotto megszüntetés: **bizonyosan** bekövetkezik.

D. A.